

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/17/2017
Identifikačné číslo spisu:	2512210584
Dátum vydania rozhodnutia:	22.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2512210584.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ing. O. G., živnostníka, bývajúceho v C., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Prosman a Pavlovič s.r.o., so sídlom v Trnave, Hlavná 31, proti žalovanej W. S. bývajúcej v C., zastúpenej Mgr. Jaroslavou Krajčovičovou Šokovou, advokátkou v Hlohovci, Nitrianska 5, o 1 980 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 5 C 349/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 28. októbra 2015 sp.zn. 10 Co 339/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1/ Okresný súd Piešťany rozsudkom zo 4. júna 2014 č.k. 5 C 349/2012-49 žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 1 980 € s príslušenstvom titulom zmluvy o sprostredkovaní (§ 774 Občianskeho zákonníka), zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania (právneho zastúpenia) v sume 357,48 € k rukám právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení poukázal na pojmové znaky, predmet a predpoklady vzniku sprostredkovateľskej zmluvy a na protichodné tvrdenia žalobcu ohľadom jej uzavretia so žalovanou. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia dospel k záveru, že medzi stranami nedošlo k platnému uzavretiu sprostredkovateľskej zmluvy, lebo dokument o prehliadke bytu zo 14. januára 2012 nemožno z uvedených dôvodov považovať za takýto platný právny úkon. Tiež poukázal na skutočnosť, že výška uplatneného nároku nie je jasná a nikdy stranami ani nebola spomenutá. Za nejasný považoval aj nárok uplatnený titulom úrokov z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 149 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

2/ Krajský súd v Trnave na odvolanie žalobcu rozsudkom z 28. októbra 2015 sp.zn. 10 Co 339/2014 ako vecne správny, vrátane rozhodnutia o trovách konania (§ 219 ods. 1 aj ods. 2 O.s.p.) potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, nariadil mu vykonanie opravy označenia žalobcu v úvodnej časti jeho rozsudku (vykonan uznesením z 28. apríla 2016, č.l. 81 spisu). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej k rukám jej advokátky náhradu trov odvolacieho konania v sume 89,37 €, a to do 3

dni. V odôvodnení konštatoval, že nemal dôvod, pre ktorý by neakceptoval podrobne uvedené (pod bodom 1., 2., 3.) kľúčové závery súdu prvej inštancie, keď podľa bodu 4. nešlo ani o prípad možnosti podradenia nároku uplatneného žalobou pod niektorú zo zákonom ustanovených skutkových podstát bezdôvodného obohatenia. So všetkými takýmito dôvodmi, v súhrne nepodporujúcich inú možnosť, než zamietnutie žaloby, sa odvolací súd stotožnil a pre ich správnosť na ne odkázal, pričom len pre potrebu aspoň stručného vyporiadania sa aj s odvolacími námietkami a celkovo pre úplnosť považoval za vhodné doplniť (§ 219 ods. 2 in fine) uvedené skutočnosti. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p.

3/ Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal odňatie mu možnosti konať pred súdom spočívajúcim v porušení § 213 ods. 2 O.s.p., lebo odvolací súd, inak ako súd prvej inštancie, právne posúdil ním uplatnený nárok tak, že naň je možné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, čo prvoinštančný súd nepripustil (nepoužil), ale záver o bezdôvodnom obohatení žalovanej podľa argumentácie odvolacieho súdu, nemá vplyv na správnosť rozhodnutia prvoinštančného súdu, lebo žalobca bol v tejto veci dôkazne celkom pasívny. Teda tým, že odvolací súd zmenil právne posúdenie veci a rozhodol nečakane a bez opakovania dokazovania inak ako súd prvej inštancie, bolo mu odňaté právo namietat správnosť takéhoto právneho názoru na unesenie dôkazného bremena na inštančne vyššom súde. Ďalej namietal inú vadu konania spočívajúcu v nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu a napokon nesprávne právne posúdenie veci z uvedených dôvodov.

4/ Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že nárok žalobcu v plnom rozsahu neuznáva, dovolanie považuje za nedôvodné a navrhla ho zamietnuť.

5/ Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že dovolanie podal včas žalobca (§ 470 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 240 ods. 1 O.s.p.) na Okresnom súde v Piešťany 16. júna 2016 skúmal jeho prípustnosť podľa Občianskeho súdneho poriadku („ďalej len O.s.p.“) účinného do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 2 O.s.p.). Bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6/ V danej veci smeruje dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu t.j. rozsudku, voči ktorému prípustnosť dovolania z ustanovenia § 238 O.s.p. nemožno vyvodiť.

7/ Prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť ani z § 237 ods. 1 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

8/ V prejednávanej veci sa odvolací súd stotožnil so všetkými dôvodmi „v súhrne nepodporujúcimi inú možnosť, než zamietnutie žaloby“. Preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) pre ich správnosť na ne odkázal a len pre potrebu aspoň stručného vyporiadania sa s odvolacími námietkami a celkovo pre úplnosť považoval za vhodné doplnenie odôvodnenia, čo mu § 219 ods. 2 O.s.p. umožňoval.

9/ Zo spisu pritom vyplýva, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol stanoviská strán a ich argumentáciu, rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vychádzal, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil jasný, jednoznačný a presvedčivý právny záver o nedôvodnosti žaloby. Teda odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zrozumiteľne a podrobne objasňuje (§ 157 ods. 2 O.s.p. účinného do 30. júna 2016) skutkový a právny základ rozhodnutia, a tým aj odvolacieho súdu, nie je nepreskúmateľné (arbitrárne).

10/ V súvislosti s námietkou o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu treba uviesť, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie

rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Ako bolo uvedené zhora, odvolací súd jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k potvrdeniu rozsudku súdu prvej inštancie, preto nebol dôvod na postup podľa druhej vety citovaného stanoviska.

11/ Žalobca odňatie možnosti konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) videl aj v tom, že odvolací súd svoje rozhodnutie založil na iných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, ku ktorým sa nemal možnosť vyjadriť. Dovolací súd nepovažuje námietku za dôvodnú.

12/ Podľa § 213 ods. 2 O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) ak je odvolací súd toho názoru, že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

13/ O tzv. prekvapivé rozhodnutie išlo predovšetkým vtedy, ak odvolací súd založil svoje rozhodnutie na iných právnych záveroch ako súd prvej inštancie a strana nemala možnosť sa k týmto iným (odlišným) právnym záverom vyjadriť, právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sa z hľadiska doterajších právnych záverov súdu prvej inštancie nejavili ako významné.

14/ Tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, dospeli k rovnakému právnemu záveru o nedôvodnosti nároku uplatneného žalobcom titulom sprostredkovateľskej zmluvy. Tvrdenie žalobcu o inom právnom posúdení veci odvolacím súdom, t.j. podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení nie je dôvodné, lebo odvolací súd len reagoval na jeho odvolacie námietky. Nešlo preto o prekvapivé rozhodnutie, lebo odvolací súd svoje rozhodnutie nezaložil na iných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, ktoré by boli pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce tak, ako to vyžadoval § 213 ods. 2 O.s.p. (účinný do 30. júna 2016).

15/ Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci a inú vadu konania.

16/ Keďže však žalobca uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (účinného do 30. júna 2016) v dovolaní, ktoré nebolo procesne prípustné, nemohol by dovolací súd podrobiť napadnutý rozsudok posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov. Nesprávne právne posúdenie veci bolo síce relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ho bolo možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladalo (pozri R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. To isté sa týkalo aj tzv. inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016).

17/ Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné podľa § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti podľa § 237 ods. 1 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku krajského súdu, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

18/ Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.